

Procés participatiu del Pla d'Arxius i Gestió Documental de Catalunya

Taula territorial de Barcelona (07.03.2019)

Assistents

Taula territorial realitzada el 7 de març de 2019 a Barcelona, Sala d'Actes del Departament de Polítiques Digitals i Administració. Via Laietana, 26, amb els assistents següents:

	Cognoms, Nom	Adscripció
1	Algué Sala, Jordi	Editorial Ara Llibres
2	Altarriba Vigatà, Núria	Biblioteca de Catalunya
3	Benaiges Xirinachs, Oleguer	Ajuntament de Barcelona
4	Berenguer Casulleras, Marc-Aureli	Arxiu Nacional de Catalunya
5	Bernal Cercós, Àngels	Arxiu Nacional de Catalunya
6	Bonàs Conill, Josep Oriol	Responsable arxiu i gestió documental de l'Agència Catalana de la Joventut
7	Carmona Fernández, Montserrat	Arxiu Històric de Badalona
8	Carreras García, Montserrat	Arxiu Municipal de Santa Coloma de Gramanet
9	Casals Puig, Pep	Nubilum
10	Cermeno Martorell, Lluís	Direcció General del Patrimoni Cultural
11	Colomer Arcas, M.Assumpció	Diputació de Girona
12	De La Rosa, Elena	Restauradora al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
13	Font Vinyes, Mercè	Direcció General del Patrimoni Cultural
14	Garcia Lecha, David	Arxiu Central del Departament d'Interior
15	Gayán Félez, Xavier	Arxiu Central del Registre Civil de Barcelona
16	Giner Comín, Illana	Oficina de Processos i Administració Electrònica, Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública
17	Gómez Rodríguez, Raül	Arxiu Multijurisdiccional de Barcelona
18	Grassot Radresa, Marta	Orfeó Català
19	Molina Coballes, Maria Angeles	Oficina d'administració electrònica i gestió documental. Arxiu Històric de la Universitat de Barcelona
20	Palmada, Sergi	Destrucció Confidencial de Documentació S.A. (DCD)
21	Perpinyà Morera, Remei	Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents (ESAGED)
22	Poveda, Rosalba	Restauradora al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
23	Romero Porras, Concepció	Arxiu Central Administratiu del Servei d'Ocupació de Catalunya
24	Savall, Ramón	Arxiu Multijurisdiccional de Barcelona
25	Solà Gasset, Fina	Museu Marítim de Barcelona
26	Vidal, Berenguer	Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya

Antecedents

El govern de la Generalitat de Catalunya, en la reunió d'11 de desembre de 2018, va aprovar el Pla d'Arxius i Gestió Documental de Catalunya com un projecte transversal i participatiu a desenvolupar els anys 2019 i 2020.

La primera fase del Pla és la realització d'un procés participatiu obert a les administracions públiques, responsables i professionals dels arxius i la gestió documental, institucions privades, empreses i associacions per a realitzar entre tots la diagnosi del Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC).

La Direcció General del Patrimoni Cultural ha convocat vuit taules de debat en tot el territori. Amb aquesta trobada presencial iniciem el procés de participació, que continuarà després amb la convocatòria de taules d'experts per a reflexionar sobre els temes que hagin sorgit en el debat.

El debat en taules territorials s'organitza en dues parts. En una **primera part** els assistents expliquen què pensen de la situació del seu lloc de treball i sobre el centre, servei, institució o empresa on treballen, així com del sector de l'arxivística i la gestió documental en una visió més global. En una **segona part** es reflexiona sobre sis àmbits de debat.

Resum del debat general de la primera part

- En el Pla no figura cap apartat relacionat amb la conservació i amb la preservació del patrimoni i s'ha de tenir coneixement d'aquest aspecte i com es troba el patrimoni actualment.
- Manca reconeixement dels arxius, tot i que poc a poc sembla que hi ha un augment d'interès associat a l'administració electrònica.
- S'ha d'estructurar la coordinació entre les administracions, particularment per part de la Generalitat i les altres administracions que donen suport als ajuntaments, com ara les Diputacions. S'ha de desenvolupar i homogeneïtzar la implantació de l'administració electrònica. En alguns ajuntaments es desplega des del punt de vista només de la tecnologia i, en altres es fa tenint en compte el punt de vista dels arxivers i gestors documentals. Aquest segon abordatge és més interessant, ja que, si hi ha arxivers, aquestes implantacions són més viables i es tenen en compte els aspectes legals vinculats amb la transparència i la protecció de dades. Per tant, manquen guies clares relacionades amb la implantació de l'administració electrònica.
- Hi ha una manca de polítiques generals que s'apliquin a tots els arxius siguin del tipus que siguin, i no només als arxius comarcals. Cal desenvolupar la Llei d'Arxius i definir quins perfils professionals ha d'haver a cada tipus d'arxiu i realitzar inspeccions per garantir el compliment d'unes condicions mínimes. Finalment, no es pot oblidar la part patrimonial dels arxius.

- No hi ha integració entre els arxius i els museus. També es constata la manca de lideratge i de polítiques definides als arxius i que aquests estan massa centrats en ells mateixos. És necessari mirar que es fa en altres sectors per tenir una visió diferent. Actualment no hi ha un Portal d'arxius ni Registre d'arxius, tot i que fa dinou anys que se'n parla i no s'acaba de concretar. En relació a les polítiques d'igualtat de gènere, tant en els fons documentals com a la professió les arxiveres són invisibles.
- No s'ha desenvolupat la part important de la Llei d'Arxius. Les polítiques d'adquisicions no estan centrades en les necessitats del país i les polítiques de descripció no estan ben aplicades ni gestionades a la totalitat de fons del sistema.
- Les relacions entre les diferents administracions no estan definides ni alineades, així, per exemple, no hi ha relacions d'igualtat entre la Generalitat i els ajuntaments. Tots els arxius haurien d'estar integrats i coordinats. Es considera que la situació actual, a tots els nivells, és conseqüència d'una manca de lideratge.
- És un bon moment per a realitzar el Pla d'Arxius. Actualment, una de les parts que s'ha treballat bé és la gestió documental i s'indica que els següents aspectes són claus:
 - S'ha de realitzar la descripció arxivística.
 - No hi ha un portal d'arxius de Catalunya.
 - Hi ha una manca de lideratge al sistema d'arxius que probablement generi una manca de planificació estratègica.
 - Els arxius estan ben posicionats però manca una visió de conjunt i millorar la capacitat de treballar en xarxa. Els arxivers tenen molta capacitat de treball i aquest fet s'ha de potenciar i aprofitar.
 - S'ha deixat de banda el patrimoni i no hi ha una política d'adquisicions clara.
 - Manca perspectiva de gènere als arxius i s'han de recollir les demandes de la societat en la gestió, planificació i visualització dels arxius.
 - Quin paper han de tenir els arxivers a la societat digital?. Els arxivers s'han d'adaptar a la nova realitat.
 - La formació és un tema complex. Així, s'han de definir els plans de formació perquè les necessitats i demandes dels perfils professionals han canviat i s'ha de plantejar quins són els nous perfils i com es poden relacionar amb els temes de formació.
- La plantilla dels arxius ha disminuït de forma significativa i manca capital humà, així mateix, hi havia una subdirecció que ha desaparegut. El pressupost dels arxius és molt limitat per a totes les tasques a desenvolupar i es considera que la Generalitat no té interès en potenciar els arxius. D'altra banda, cal un òrgan director dels arxius, que no pot ser l'ANC, i un equip de gestió amb capacitat de desenvolupar autònomament les tasques a realitzar. En relació a la Llei d'Arxius, es considera que aquesta no s'ha desplegat totalment, però tampoc és una bona llei i caldria actualitzar-la. S'ha de definir el paper de la Xarxa d'Arxius Comarcals (XAC), de l'òrgan director del SAC i la relació entre tots els actors del sistema. Finalment, cal implicació política i un pla d'actuacions perquè en aquest moments no hi ha estratègia, es gestiona en base a les urgències que van apareixent.

- El sector està en transformació i hi ha moltes mancances en diferents àmbits, com per exemple, la preservació del patrimoni digital. Així mateix, la cooperació entre institucions és deficitària, els arxivistes estan massa pendents d'ells mateixos i es dupliquen recursos.
- No hi ha lideratge ni prou recursos. D'altra banda, no hi ha consciència de la importància dels arxius a nivell polític.
- Hi ha manca de lideratge i de visibilitat dels arxius, tant a nivell intern de les organitzacions com extern en la societat. D'altra banda, la formació no fa referència a tots els tipus d'especialitzacions i de tasques que han de realitzar actualment els arxivistes. Manquen grups de treball i no hi ha igualtat d'oportunitats per a tot el col·lectiu d'arxivistes. Una de les grans preocupacions és el procés de transformació cap a l'administració digital, ja que ha obligat a replantejar la professió d'arxivista i no hi ha la formació adient perquè els arxivistes puguin enfrontar el canvi. Preocupa com passar de la gestió documental a la gestió de dades. Per altre cantó, caldria tenir un col·legi professional?. Finalment, cal una revisió i reforç de la normativa vigent en relació als arxius.
- En relació a la destrucció de documentació d'arxiu, no hi ha homogeneïtzació de criteri ni homologació d'empreses que destrueixen documents. Així, hi ha punts en els que el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD) no es compleix.
- Hi ha manca de personal i es fa necessari un estudi de les necessitats globals que tenen els arxius en aquest tema. Les funcions i tasques dels arxivistes estan canviant, raó per la qual s'ha de fer una reflexió general sobre el perfil professional. Actualment l'arxivista té massa atribucions i molt diferents i això es tradueix en la incapacitat per a fer visible la feina que es fa a tots els nivells. També falten equipaments i hi ha moltes diferències entre els diferents centres i els recursos de què disposen.
- Manca un col·legi d'arxivistes. Els arxius judicials tenen realitats molt diferents, però tenen en comú la manca personal.
- Preocupen els perfils professionals i com es reciclen els arxivistes actuals davant les noves necessitats i funcions dels arxius. També existeix un problema amb les externalitzacions.
- Els arxius privats no tenen veu i molts són desconeguts. El Pla els ha de donar visibilitat de forma que es coordinin entre ells i amb els arxius públics. D'altra banda, no hi ha normes de descripció d'arxius musicals ni guies i referències sobre avaluació de documents privats. Finalment, hi ha una important manca de visibilitat dels arxius a tots els nivells i la preservació digital és preocupant.
- De quina manera el Pla d'Arxius contemplarà els arxius privats?. Els arxius privats han de tenir veu i plataformes de difusió comunes amb la resta d'arxius. La situació actual és que els arxius privats no estan coordinats amb l'administració i aquesta no els coneix. L'administració sembla que no té agrupats tots els recursos i les eines actualment disponibles, de forma que es coneguin tots els recursos en xarxa.
- S'han d'establir prioritats per poder treure profit dels recursos disponibles.
- Més que parlar de mancances, cal plantejar el perquè de la situació actual dels arxius. Així, hi ha tres temes que neguitegen:
 - Quina és la posició dels diferents arxius dins del SAC?. Quin és el lloc de cada arxiu dins del sistema?. No s'ha definit ni la posició ni el dimensionament de cada arxiu.

- La dicotomia arxius/gestió documental no és tal, les dues funcions són complementàries i imprescindibles i no es pot prioritzar una sobre l'altra.
- Actualment conviuen dues generacions diferents d'arxiviers i al segle XXI cal un perfil més transversal. També s'ha d'impulsar la col·laboració amb altres professionals, per tant. Els arxiviers han de transformar el seu corporativisme cap a la col·laboració.
- La Biblioteca Nacional de Catalunya ha perdut personal en els darrers anys i tota la part d'arxiu ha estat externalitzada. Als darrers anys hi ha hagut un augment dels ingressos de fons. Preocupa el sector privat i els seus arxius i com aquests s'integren en el sistema. També és necessària una major interrelació entre els diferents professionals dels arxius. Finalment, preocupa com gestionar la ingent quantitat de paper que hi ha al mateix temps que s'implanta l'administració electrònica.
- La professió d'arxiver és massa diversa i hi ha manca de coordinació entre els diferents arxius i professionals. Hi ha pocs centres que treballin amb fotografia. D'altra banda, els arxius tenen un biaix en quant a la igualtat de gènere i poca presència de fons d'activistes socials. Una de les preocupacions existents és la digitalització i la manca d'un pla associat.
- La tramitació electrònica s'ha d'adaptar a la gestió documental.
- Vivim una època de canvi i els arxiviers han de fer front a moltes tasques que requereixen diferents especialitzacions. Així, cal una obertura de mires i que la professió d'arxiver s'obri a nous perfils professionals. D'altra banda, manca coordinació entre les diferents administracions.
- Els arxius que no formen part de cap centre o xarxa de referència estan sols. Cap a on anirà el SAC?, tots els arxius s'han de poder sentir part del sistema. Hi ha manca de recursos a tots els nivells i s'haurien de definir quins són els recursos mínims que han de tenir un arxiu en base a les seves funcions i atribucions.
- S'ha de definir la posició de tots els arxius del SAC. Hi ha trenta cinc arxiviers judicials a tot el territori, però no són prou per poder desenvolupar totes les tasques a realitzar, raó per la qual hi ha altres trenta persones contractades a través d'empreses per a desenvolupar funcions d'arxiviers judicials. Aquest fet mostra que s'ha de consolidar l'estructura perquè es va perdent capital humà.
- Els arxius municipals i administratius en 15 anys no necessitaran dipòsits perquè el paper s'acaba, en aquests moments la gestió ja és 80 % en format electrònic i 20 % en paper. Així doncs, el canvi que estan patint els arxius és molt gran. Per tant, a nivell administratiu, si els arxius no canvien desapareixeran, ja que cada vegada hi ha menys documentació i més informació.
- Hi ha tants reptes i mancances que el Pla ha de respondre massa desafiaments. Cal centrar-se en les necessitats reals. Els arxius administratius tenen molts problemes de plantilles i de manca de perfils específics i aquesta realitat s'ha d'atendre des del punt de vista de la formació. En relació a l'avaluació documental, manquen criteris i guies d'avaluació.
- Hi ha manca de lideratge i d'un òrgan que coordini a tots els actors del SAC. Així mateix, no estan definides les unitats tècniques que han de donar suport als arxius. Hi ha manca de recursos en general.

Resum dels diferents àmbits

A. El Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC)

Objecte: Revisió del Sistema d'Arxius de Catalunya (2001-2018): realitats, limitacions, propostes de millora i canvi.

Cal un Pla que englobi tots els arxius de Catalunya. El SAC ha de tenir presents i integrar tots els arxius independentment de la seva titularitat. Actualment no hi ha una estructura clara, tenir recursos exigeix lideratge i la situació actual és conseqüència de la manca d'aquest. És necessària una Direcció General d'Arxius. Així mateix, hi ha una manca de coordinació entre administracions.

S'ha demanat sistemàticament que es convoqui el Consell Nacional d'Arxius, que és un òrgan obsolet i que s'ha de replantejar. L'òrgan que regeixi els arxius ha de ser dinàmic i funcional, que permeti donar resposta a les necessitats dels arxius. Per tant, el Pla d'Arxius ha de ser un pla de govern a nivell nacional i que es pugui desenvolupar amb independència de l'adscripció orgànica que tinguin els arxius.

Es considera que cal definir la organització del SAC, no el paper de cada arxiu en concret, sinó les funcions i tasques globals i a partir d'aquí veure quines existeixen i quines s'han de crear. El pes dels diferents membres en la organització del SAC dependrà del model de governança d'aquest. Així doncs, caldria analitzar diferents models d'organització d'arxius a nivell internacional i a partir d'aquí definir quin seria el més adient pel cas de Catalunya. No és tracta de debatre sobre el paper d'un arxiu concret, com l'ANC, sinó de definir un model organitzatiu i com s'ha d'implantar.

El model administratiu "continental" implica que sense un direcció general no es pot donar una política normativa, per tant, cal una direcció general d'arxius. D'altra banda, el model d'organització ha de ser el més estable possible, independentment de l'adscripció i del lideratge. Si no hi ha una direcció general, ha d'haver algun àmbit de "lobby" que permeti posicionar els arxius i aquest òrgan podria ser el Consell Nacional d'Arxius i Gestió Documental.

B. Governança i funcionament dels arxius

Objecte: Revisar la gestió dels centres d'arxiu: context normatiu, equips, recursos, treball en xarxa. Realitats, reptes i propostes de futur.

La Xarxa d'Arxius Comarcals (XAC) està obsoleta, la Generalitat ha assumit una estructura fantasma que era responsabilitat dels municipis, raó per la qual es considera que els arxius comarcals haurien estar integrats totalment al SAC i no dependre d'altres organitzacions. Així mateix, existeix un gran problema de coordinació entre administracions, es posa com exemple que la XAC ha assumit competències en gestió documental que haurien de ser dels arxius municipals. Per tant, la governança és difícil quan es parteix d'estructures verticals i el que es requereix és disposar d'estructures horitzontals.

Cada arxiu està adscrit a una administració diferent, raó per la qual s'ha de definir de forma clara les funcions dels diferents centres i la seva normativa. Així mateix, és necessari disposar d'un repositori de normativa de referència vinculada als arxius i les seves funcions.

D'altra banda, s'ha de **replantejar la gestió documental tenint en compte l'administració electrònica** i crear **equips multidisciplinars** per la seva implantació. Els arxivers tenen un paper fonamental en l'administració general i s'ha de transmetre la seva visibilitat en les estructures.

Finalment, allà on hi ha un fons hauria d'haver un arxiver. Els arxius no estan prou dimensionats i aquest fet dificulta la realització de les seves tasques.

C. Gestió dels documents, de la informació i la transparència

Objecte: La gestió documental i l'accés als arxius en la preservació dels drets dels ciutadans en una societat oberta i democràtica.

Hi ha un problema vinculat a la concepció lineal de l'arxiu, que no es pot aplicar a la **gestió electrònica**, que és una nova realitat de gestió documental. Amb l'administració electrònica no s'ha de parlar tant de documentació sinó d'informació. Al mateix temps, però, s'ha de destacar que l'administració electrònica ha permès un canvi a les organitzacions, especialment a nivell municipal, i ha permès que els arxivers tinguin més rellevància.

L'arxiver es troba sol davant les polítiques d'accés. Cal que la **política d'accés estigui regulada i legislada de forma clara** perquè l'arxiver no tingui responsabilitats en relació a aquest concepte. S'han d'equilibrar els drets d'accés a la informació i la transparència amb les contradiccions que ha generat tenir legislacions que regulen conceptes oposats (transparència vs. protecció de dades).

Una de les contradiccions d'aquesta realitat és que els arxivers són els que han de controlar les dades i el seu accés, però no estan a les comissions que regulen aquests drets, és a dir, els arxivers no estan presents a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) i la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació (CGAIP).

El **portal de transparència de les institucions ha de formar part del sistema d'arxius i vincular-se als arxius**. S'indica que on s'ha de posar l'accent és en l'accés i la seva regulació, no en la transparència, que es considera un concepte molt més transitori que oculta que el gran concepte a regular és l'accés. En resum, **no hi ha millor transparència que garantir l'accés**.

La gestió electrònica ha fet que l'accés s'hagi convertit en una preocupació i cal reflexionar sobre una estratègia comuna vinculada a aquest punt. Una possibilitat que es planteja és fiscalitzar la gestió de les dades perquè des de la seva creació hi hagi una dependència jeràrquica que determini l'accés, i per tant, la decisió sobre aquest no depengui dels arxivers. A nivell d'arxius municipals, la realitat és que els arxivers han de realitzar una proposta d'accés als responsables polítics i és molt complicat poder-ho fer. Actualment les directius sobre accés estan molt polititzades. Així doncs, l'anàlisi relatiu a l'accés a les dades i a la informació s'hauria de realitzar en el moment de la creació de la informació i/o dades, de forma que **a les metadades de la informació s'hauria de definir les condicions d'accés**.

Es considera que cal formació específica sobre temes de transparència i accés, així com normatives i guies de referència. Així mateix, es considera que el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD) és una oportunitat per a reposicionar l'accés, ja que permet una definició de l'accés de forma prèvia.

És necessari dissenyar un **portal d'accés orientat als usuaris**. Com que hi ha diferents perfils d'usuari, s'ha de definir un ventall de perfils i tenir-los en compte per establir el grau i les necessitats d'accés. Aquest portal ha de donar informació i s'ha de poder valorar la seva activitat, no un portal que sigui cosmètic i que no tingui cap impacte.

Què es farà amb la documentació que ha de desaparèixer d'acord amb el RGPD?.

D. Memòria i patrimoni: els arxius en la societat digital

Objecte: El futur del patrimoni documental i dels arxius històrics davant dels canvis tecnològics i legals.

Els documents generats haurien de portar durant el seu cicle de vida la seva descripció, ja que l'única forma de fer accessible el patrimoni és tenir-lo descrit. Així, la solució tecnològica dels arxius ha de tenir en compte que la informació és clau i que ha de ser accessible. Per tant, s'ha d'apostar per **eines telemàtiques de gestió documental**. La gestió documental del futur són les dades actuals, per tant els dos conceptes han d'anar de plegats i s'ha de planificar aquest escenari.

Les OAC haurien d'integrar la gestió documental. La descripció de documents serà cada cop més automatitzada, raó per la qual, **les metadades i els quadres de classificació s'han d'integrar**. D'altra banda, el Pla ha de regular i tenir en compte la informació i la documentació que està en mans de l'Estat.

Les metadades i els quadres han de ser estables en el temps perquè la tecnologia serà previsiblement més canviant, cal un esquema estable. El concepte de gestió documental no s'ha integrat fins fa poc i s'ha de tendir a buscar **models de dades compartits** per totes les administracions de forma que es pugui accedir i gestionar les dades al llarg del temps. Per altre cantó, en aquest context, es suggereix fer servir **sistemes de codi obert** per no haver de dependre de cap proveïdor.

E. Arxius i entorn. Visibilitat i projecció dels arxius catalans

Objecte: Incrementar la comunicació dels arxius i enfortir els vincles amb la societat.

La visibilitat passa per donar el màxim servei possible tant a nivell intern com a nivell extern. S'han fet massa actuacions per separat i poques **accions conjuntes d'impacte**.

La ciutadania ha de ser usuària dels arxius, però també pot ser **activa** i dipositar fons que facin la funció d'una memòria global. Donar visibilitat als arxius no passa només per donar servei, sinó també per fer participar a la ciutadania dels processos que es duen a terme en els arxius. La ciutadania hauria de poder participar en la descripció dels fons i s'han de crear plataformes participatives. En resum, s'ha de promoure la part social dels arxius.

Hi ha part dels participants que pensen que els arxius haurien de seguir la mateixa estratègia que van seguir les biblioteques per obrir-se a la ciutadania, però no és una opinió unànime, ja que es considera que arxius i biblioteques contenen informació i infraestructures diferents.

La gran pregunta és: què volen ser els arxius?. La realitat és que la ciutadania veu els arxius com una estructura tancada on és costós trobar la informació, i això dificulta que el ciutadà s'hi apropi. Es considera que la informació als arxius s'hauria de poder trobar com un **cercador d'Internet**, per tant, ha d'haver una plataforma comuna que contextualitzi la informació

i com accedir-hi, de forma que els fons es visualitzin de forma consorciada amb una eina apropiada en funció del context. En resum, cal un portal d'arxius de Catalunya i un repositori únic dels fons s digitalitzats amb una descripció comuna.

Per altre cantó, les taxes no estan ben regulades i definides i s'haurien d'homogeneïtzar els preus amb polítiques comunes, com a mínim entre tots els arxius que pertanyen a una única administració.

F. La indústria dels arxius i la gestió documental

Objecte: Incentivar l'activitat professional i empresarial dedicada a la gestió documental, la informació i la explotació de dades i la seva relació amb les administracions públiques.

És necessari realitzar un estudi de quines subcontractacions es realitzen i a on van. Actualment no hi ha prou dades per a poder definir quines tasques externalitzades serien més rendibles amb recursos propis i quines són realment necessàries de contractar. L'objectiu és evitar que recursos propis passin a ser recursos externs amb la pèrdua econòmica, de coneixement i de personal que això suposa. S'indica que no sempre els arxius faciliten totes les dades de les seves activitats, fet que dificulta realitzar segons quins anàlisis.

Els plecs de clàusules són complicats. Els salaris dels arxivers de les empreses contractades s'haurien de posar en funció del conveni i això és complex perquè els arxivers no tenen conveni propi. Per altre cantó, s'haurien d'harmonitzar els preus, així com disposar d'una homologació de proveïdors.

S'ha d'evitar que tasques estructurals dels arxius siguin realitzades per professionals externs de forma regular. Per solucionar aquest aspecte, es considera que disposar d'estructures de serveis públiques/privades podria ser una solució, ja que a altres comunitats autònomes existeixen aquests abordatges de col·laboració públic-privat.

CRÈDITS:

Document revisat per:

Josep Fernández Trabal,
Coordinador del Pla d'Arxius i
Gestió Documental de Catalunya